

Preek bij Jesaja 49

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Er was eens een dominee die op huisbezoek ging bij Frederike,
Een wat oudere vrouw.
Een mooi bezoek, goed gesprek, en na een klein uurtje ging hij weer naar huis.
De week erop kwam hij die vrouw tegen op straat.
Dag dominee, zei ze, weet u nog hoe ik heet?
Frederike, zei hij, en haar gezicht klaarde helemaal op.

Weet u nog hoe ik heet?
Die vraag was voor haar zo belangrijk!
Ze vroeg het niet om zijn geheugen te testen, maar eigenlijk vroeg ze:
Ben ik belangrijk voor u geweest?
Ben ik geen nummer geweest, heb je mijn naam onthouden?

Gelukkig wist deze dominee haar naam nog, want hoevaak vergeten wij niet een naam.
Je schudt handen als je op een verjaardag binnenkomt en nog geen twee minuten later weet je de helft al niet meer.
Wij mensen vergeten. Ook namen van mensen.
Of soms wordt je naam nauwelijks meer genoemd.
Ouderen in die verzorgd worden en alleen nog maar mevrouw De Vries horen, of meneer Jansen.
Wat is het dan ook heerlijk als iemand je bij je naam noemt, je voornaam, zoals je je leven lang gekend werd.

Straks bij de doop zingen we het lied:
Jouw leven staat aan het begin
Het heeft nog geen herinnering
Het is zo weerloos en zo klein
Jij weet nog niet hoe het zal zijn.
O heer bevestig ons bestaan
Noem ons bij onze naam

We zullen dat van Annemijn zeggen: dat haar naam bij God genoemd is. Bij Hem bekend is.
Want we lazten in de bijbel, dat Here God is als een moeder die haar kinderen niet vergeet.
Een moeder die niet harteloos zal zijn.
En zelfs al zou je eigen moeder je verlaten,

Ook dat verschrikkelijks gebeurt bij mensen wel eens,
Dan toch zegt God: Ik vergeet jou nooit.

En zo kwamen we op die tekst: Ik heb je in mijn handpalm gegrift.
En we zullen dat straks ook van Annemijn zeggen.
Haar naam is in Gods handpalm gegrift.
Daar staat haar naam geschreven!
En dat betekent dat haar naam nooit meer uitgewist kan worden!

Dat bevestigen van onze naam – dat is de doop.
Je naam en jouw bestaan zal nooit meer uitgewist worden!
Dat jij er bent, dat zal tot in eeuwigheid zo zijn,
Als je met God verbonden bent.

Dat is het hart van het christelijk geloof.
Dat zegt: wie met God leeft, zal op leven en dood met Hem verbonden zijn.
En zal leven, zelfs wanneer hij gestorven is.
Dat hebben we bij Jezus gezien:
Hij stierf, maar stond weer op, overwon de dood,
En heeft zo voor ons eeuwig leven gekregen.

Maar... er is wel nog iets aan de hand.
Dat God zegt, ik heb je in mijn handpalm gegrift,
Dat is niet zomaar.
Hij zegt het in deze bijbeltekst niet tegen kleine kinderen die gedoopt worden.
Zo van, dan weet je dat alvast, draag het maar met je mee, dan kun je er altijd aan denken.

Nee, God zegt het tegen Zijn volk, Israël, tegen mensen die al zoveel jaar in God geloven.
Tegen mensen die al eeuwen met God leven.
Volwassenen, maar wat is er met hen aan de hand?
Ze zeggen tegen God: wij zien u helemaal niet! wij ervaren U helemaal niet! hoe komt dat?
Hun land was in oorlog, de steden waren helemaal verwoest, en veel mensen waren
gevangen genomen.
Ze klagen bij God, en ze klagen Hem aan.
U doet niks en we zien niks van U.
Het lijkt wel of God ons vergeten is! De Heer heeft mij verlaten, vers 14.

God is ons vergeten.
En wat zegt God dan als antwoord?
Kijk eens naar de bloemen en de vogels? Dan weet je dat ik er heus wel ben?
Zou ik best een mooi antwoord hebben gevonden.

Maar dat doet Hij niet.

Hij zegt ook niet: stel je niet aan, je weet toch dat ik er altijd ben.

Nee, juist dan zegt God die woorden:

Ik vergeet jou nooit, ik heb je in mijn handpalm gegrift.

Het is zijn antwoord!

Wat zijn dat voor woorden?

Woorden om gewoon op te vertrouwen.

Want wie heeft er ooit in de handpalmen van God gekeken?

Wie kan de handen van God zien?

Niemand!

Dus als Hij dit zegt, dan betekent dat:

Vertrouw op Mijn trouw.

Vertrouw me op Mijn woord.

Ik heb je gemaakt, ik heb je uitgekozen, ik heb een verbond met je gesloten,

Ik blijf je trouw en zal je nooit vergeten.

Dat bedoelt Hij met die woorden: ik heb je in mijn handpalm gegrift.

Geloven is heel vaak zoals dat laatste zinnetje van wat we bij Jesaja lezen:

Hopen op God, wachten op God staat er letterlijk,

En vertrouwen dat dat niet beschaamd zal worden.

Dus niet altijd alles van God zien en ervaren.

Maar: Hem vertrouwen, ook tegen onze ervaringen in.

Dominee Paul Visser uit Amsterdam schreef laatst in een artikel,

Dat hij steeds meer ontdekte hoe "godeloos" de bijbel was.

Hij bedoelde daarmee: hoe vaak je in bijbel leest dat mensen helemaal niet zo gelovig zijn!

Dat mensen van Hem weglopen, andere goden en dingen gaan dienen. Dat God na de

schepping op bladzijde 7 van de bijbel bijna geen voet meer aan de grond krijgt!

En wat doet God?

Hij blijft trouw.

Hij dwingt mensen niet voor Hem te kiezen

Maar komt steeds met liefde en overtuiging in levens van mensen.

En dan kunnen ze zich zomaar gewonnen geven.

Ik moest denken aan een bezoek dat ik bracht deze week. Aan een echtpaar dat 50jaar

getrouwd is. En dan denk je, wat een wonder is dat, 50 jaar getrouwd! Dan ben je toch 50

jaar ongelofelijk trouw geweest! Echt super, een feest met een gouden randje eromheen! Zo

mooi is trouw.

Nu, God is ook trouw.
Voor altijd. Dat is ook zo iets moois van God.
Hij kiest altijd weer voor ons.
Ook al zijn is het helemaal niet z'n fraai huwelijk,
Want wij, wij vergeten God toch zo vaak, we denken, van ons hoeft het niet meer,
En we geven Hem niet waar Hij recht op heeft.
Maar hij blijft trouw!

Je staat in Gods handpalm gegrift.
Toen je gedoopt werd, noemde God je naam,
Bevestigde Hij je bestaan.

Annemijn straks ook.
Een onzichtbaar teken - maar wel een teken waar je ten volste op mag vertrouwen.
Jouw naam staat bij God opgetekend.
Je ouders zullen erover vertellen,
Houd je daaraan vast,
Het gaat nooit weg.

Zelfs niet als je uitroept dat God je verlaten heeft.
Want weet je nog wie dat ook geroepen heeft?
Jezus zelf.
Mijn God mijn God waarom hebt u mij verlaten.
Dat is geen aanstellerij of dommigheid.
Maar dat is God zoeken, wanneer je niks meer van Hem ziet en merkt,
En Hij laat zich dan vinden,
Daar aan dat kruis.
Waar Hij het leven van zijn zoon gaf,
Als een teken,
Een nieuw verbond,
Waardoor niets ons meer kan scheiden van de liefde van Christus.
Ik heb je naam in mijn handpalm gegrift,
Jouw naam vergeet ik nooit.
AMEN.